

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De Veneratione Reliquiarum 48

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

Accusatio decimasextima.

De cultu & veneratione reliquiarum.

CAP. XLVIII.

Et quoque Accusatio Aduersariorum instituta est aduersus Articulum de Oratione, & Veneratione reliquiarum. Adducunt autem aliquot dicta S. Patrum, Basilij Chrysofomi, Augustini, Hieronymi, &c. In quibus de tribus rebus testantur, Primum, de miraculis & signis, quæ apud memorias martyrum euenerunt, quædo homines ibi auxiliū Dei precatione sua quæsiuerunt. Deinde, quod apud ossa sanctorum sacri conuentus celebrati fuerint, altaria super sepulchra eorum erecta, quodq; solemnibus processionibus ossa sanctorum circumportata fuerint, & sanitatem tangentibus attulerint. Tertio, Quod ossa sanctorum veneranda sint, & ab antiquo honorari, inque serico & vase aureo portari consueuerint. Contra hæc (dicunt Aduersarij) librum Reformationis ponere, grauem esse offensionem & imminutionem gratiæ Dei, ac meriti Christi, quod quidam credunt Deum citius exaudire in loco vno aliquo, vti apud ossa sanctorum quàm alibi. Item, Quod peregrinationes & vota, quæ ad ea loca fiunt, constat esse superstitiosa: quemadmodum & hoc, quod homines pro honoratiore conseruatione Reliquiarum dono aliquid contribuunt.

Responsio.

Tota disputatio Aduersariorum citra præsentem Articulum tribus præcipuè rebus continetur. Primum, Quod apud ossa sanctorum miracula facta sint. Deinde quod populus Dei ad Orationem, & alia sacra religionis exercitia apud ea conuenire solitus fuerit. Tertio, Quod eiusmodi reliquiæ venerandæ sint.

Primum, Quod interdum Deus apud memorias sanctorum miracula ediderit, ad ædificandam fidem Christi, quemadmodum id S. Patres testantur, huic liber Reformationis non contradicit. Quod verò hæc omnia miracula, quæ apud memorias Sanctorum contigit prædicentur, reuera euenerint, de eo non parum dubij adhuc est.

Porro quod in iis locis, vbi memoriæ Sanctorum fuerunt, populus conuenerit, ac religiosa exercitia piè & Christianè administrauerit, ad augendam imitationem Sanctorum, & amorem erga Deum confirmandum, qui finis fuit Antiquis in eiusmodi conuentibus propositum, vt testatur Augustinus, neque huic liber Reformationis contradicit. Interim tamen, altaria & memoriæ Martyrum, de quibus nihil certi habetur, euerti & penitus auferri debent, quemadmodum in quodam Africano Concilio decretum est. Quod si imitari, & re ipsa exequi propositum esset, sicut meritò fieri debebat, quàm multæ passim, quæ nunc Reliquiæ Sanctorum, sed falsò, nominantur, è templis auferendæ & remouendæ forent?

Quod

August.
li. 20. con-
tra Fau-
stum cap.
21.
De Con-
secr. Di-
stinct. 1. l.
tem Pla-
cuis.

Quod ad tertium attinet, nempe Venerationem & cultum reliquiarum, piū ac Christianum est, Veras Sanctorum reliquias honorificè tractare, quod nec Liber Reformationis inficiatur. Christiana verò Reliquiarum veneratio alia esse non potest, quam in honestis locis eas conseruare, quemadmodum omnium Christianorum corpora certis & ad eam rem deputatis locis, recondi & custodiri solent: idque in hunc finem, vt homines gratiæ Dei Sanctis concessæ admoneantur, ad excitandā eorū fidem erga Deum, & imitationem sanctorum inflammandam ac prouehendam, quemadmodum Chrysostomus, quem Aduersarij citant, & D. Augustinus contra Faustum ea de re loquuntur.

Quando igitur Reliquiarum propositio, circumportatio, & ostensio ad eum finem non efficaciter confert: sed potius ad superstitionem corroborandam pertinet, perinde ac si apud Ossa Sanctorum per merita & virtutem eorum auxilium assequi possimus, id quod fieri manifestum est. Stolidus enim populus & eiusmodi fraudibus in errorem abductus, sine fide ac vera oratione ad Deum per Christum Dominum passim ad ossa Sanctorum cursitare conspicitur, ac suas oblationes & donaria adferre. Sanè vbi eiusmodi reliquiarum abusus vel metuitur, vel præsens ob oculos versatur, remouendæ penitus è conspectu hominum sunt, nullaque omnino pompa cum illis exercenda. Sicut & Ezechias æneum serpentem, cum ei populus adolere cœpisset, confregit. Manifestum est verbum Dei, iubens, *vt omnia in Ecclesia Dei ad edificationem fidei in Christum fiant*, 1. Cor. 14. ac prohibens, *ne vllum cuiquam detur scandalum*. Matth. 19. Rom. 14. 1. Cor. 8. 2. Cor. 6.

Abusus in Veneratione Reliquiarum.

C A P. XLIX.

A V S V S circa venerationem reliquiarum sunt hi. Primus Inhabitantem illis virtutem Dei, & quietem gratiæ diuinæ, vt ipsi loquuntur, attribuere. Etenim auxilium Dei sine verbo ipsius nulli rei affigere debemus. Ad hæc experientia miraculorum editorum apud ossa Sanctorum, nihil aliud efficere potest, quàm Deum aliquando quibusdam hominibus, iisque perpaucis, apud talia loca, cum ipsum in vera fide per Christum Dominum inuocassent, opem & auxilium tulisse. Hoc verò non sufficit ad probandum, quod propterea quilibet debeat auxilium Dei in talibus locis quærere. Christum habemus verum propitiatorium, ad eum nos conferre debemus: is est, qui omnia nobis daturus & facturus est, quæcunque ab eo petierimus.

Vnus quidam mortuus, cum ossa Elysæi tetigisset, reuixit 1. Reg. 13. Verum inde nullam habebant Doctrinam Dei, vt omnes defunctos ad hæc ossa adferrent: Omnibus in locis debemus auxilium Dei per Christum quærere, *in spiritu & veritate, quæ est Doctrina verbi Dei.*